

FRANJEVAČKA CRKVA
SV. IVANA KRSTITELJA U ZEMUNU
TJEDNE OBAVIJESTI
GODINA XIV. broj 681 2. veljače 2025.

PRIKAZANJE GOSPODINOVO. SVIJEĆNICA (C)

VIDJEŠE OČI MOJE SPASENJE TVOJE.

Kad se po Mojsijevu Zakonu navršise dani njihova čišćenja, poniješe Isusa u Jeruzalem da ga prikažu Gospodinu – kao što piše u Zakonu Gospodnjem: Svako muško prvorođenče neka se posveti Gospodinu! – i da prinesu žrtvu kako je rečeno u Zakonu Gospodnjem: dvije grlice ili dva golubića.

Živio tada u Jeruzalemu čovjek po imenu Šimun. Taj čovjek, pravedan i bogobožan, iščekivaše Utjehu Izraelovu i Duh Sveti bijaše na njemu. Objavio mu Duh Sveti da neće vidjeti smrti dok ne vidi Pomazanika Gospodnjega. Ponukan od Duha, dođe

u Hram. I kad roditelji uniješe dijete Isusa da obave što o njemu propisuje Zakon, primi ga on u naručje, blagoslovi Boga i reče:

*»Sad otpuštaš slugu svojega,
Gospodaru,
po riječi svojoj, u miru!
Ta vidješe oči moje
spasenje tvoje,
koje si pripravio
pred licem sviju naroda:
svjetlost na prosvjetljenje naroda,
slavu puka svoga izraelskoga.«*

Lk 2, 22 - 32

PREPOZNATI ISUSA

U jednim novinama pojavila se karikatura. Na njoj je prikazan Isus koji je pozvonio na vratima jednoga stana. Vlasnik stana otvara vrata i ugleda pred vratima čovjeka s dugom kosom, poput hipija i reče mu: "Mi ne kupujemo ništa od minera!" Vjerojatno je tada zalupio vratima i slučaj je bio završen.

Nameće se pitanje: Bi li ja prepoznao Isusa kad bi pozvonio na moja vrata? Bi li ga prepoznao, da sam živio u njegovo vrijeme? Ili ga ne bi prepoznao kao i većina njegovih suvremenika iako je on direktno stajao pred njima. Jedna uznemirujuća misao!

Je li Isus Mesija? To je pitanje koje se provlači od početka evanđelja, i nastavlja se kroz stoljeća. Svaka nova generacija stoji pred istim pitanjem, pojedinačno i zajedno: "Vjerujem li u Isusa, Mesiju, Sina Božjega?" I ako da: po čemu prepoznajem da sam na pravome putu i da donosim ispravne odluke? Jedni ga traže u tišini, drugi usred vreve svijeta. Jedni se udubljuju u teološke misli, drugi iskušavaju meditacijske tehnike, da bi ga otkrili u njegovoj biti. U svemu tome zalažu se i razum, i osjećaj i volja, da bi se došlo do rješenja: Je li Isus taj na kojemu mogu graditi? To nije jednostavno, budući da ga mi ne možemo vidjeti u liku kao što su ga gledali njegovi suvremenici.

Evanđelist Luka stavlja nam pred oči u ovoj situaciji Šimuna i Anu, dvoje predstavnika izraelskog naroda, i dvoje predstavnika vjere. Oni su dugo i strpljivo čekali, nisu se predali, nego su u mukama i razočaranjima kroz koje su

prolazili, sačuvali nadu. I čekanje im se isplatilo. Smjeli su vidjeti Mesiju vlastitim očima! Prepoznali su ga u susretu s Novorođenim. Šimun je to izrekao riječima: "Sad otpuštaš slugu svojega, Gospodaru, po riječi svojoj, u miru."

Šimun i Ana u ovom susretu nalaze sigurnost i duboki mir. Bolja se vjera ne da opisati. Vjera djeluje na način, da budeš otpušten u miru u duboko nemirni svijet; da nalaziš sigurnost, koja je jasnija od bilo kojeg dokaza, da osjećaš nadu koja te nosi u teškim situacijama, i da dođeš do mira koji nema ništa s površnim "umirivanjem".

Ima susreta s ljudima, trenutaka tišine, trenutaka sigurnosti u kojima dolazimo do mira i nalazimo duboki mir: "Ovdje sam pravi! To je to!" Takvi trenuci "vječnosti" i "zvjezdani trenuci" mogu biti "susreti Emausa" - susreti s uskrslim Isusom. Radi se o tome, kako mi to tumačimo. To je uvijek jedan dar, moći sa sigurnošću vjerovati: "To je Isus, sada i ovdje!"

Taj dar nije nešto potpuno što možemo čvrsto držati kao "posjed". Nije uzalud Šimun označio Isusa kao "znak" osporavan. Nikada na zemlji neće postojati jedinstvo o tome, tko ili što je Isus.

Tko stupi u vezu s njim, nije pošteđen patnje i sumnja - također je to Šimun navijestio Mariji. Ali se to povezivanje s njim temelji na nadi, da nas nosi taj odnos kroz život, sreću i patnju.

fra Jozo Župić

IZ PORUKE ZA DAN ŽIVOTA 2025.

Ovogodišnja poruka Vijeća HBK-a za život i obitelj za Dan života koji obilježavamo u nedjelju 2. veljače 2025. smješta se u kontekst aktualne jubilejske godine koju je papa Franjo proglasio želeći da nada svima ispuni srce. Porukom se također želi podsjetiti i na 30. obljetnicu objave enciklike *Evangelium vitae*, „Evandjelje života“ u kojoj je sv. papa Ivan Pavao II. ukazao na trajno poslanje Crkve da ljudima svih vremena navijesti evandjelje života, to „vrela neugasive nade i prave radosti za svaku epohu povijesti.“ (EV 2).

„mi vjernici trebamo biti prvi u zagovaranju društvenoga povezivanja, štoviše, saveza koji će biti sposoban otklanjati pogubnost individualizma, ogorčenosti i bezosjećajnosti.“ Usto, ističu da smo „kao kršćani pozvani javno se usprotiviti svemu što je u suprotnosti s dostojanstvom ljudske osobe“, potvrđujući pritom „potrebu zalaganja za poštivanje i vrjednovanje braka kao zajednice muškarca i žene i obiteljskoga zajedništva kao vrela milosti“. Podsjetili su, nadalje, da se „samo s povjerenjem u Gospodina stječe hrabrost rađanja i odgajanja novih naraštaja, za život Crkve i naroda“. Budući da neki vjernici nisu posve svjesni toga poslanja korisno je podsjetiti da mladenci u slavlju sakramenta svete ženidbe primaju i posebni ženidbeni blagoslov u kojem svećenik ili đakon moli Gospodina: „Podaj im... i da svoju djecu odgoje u školi evandjelja te ih tako priprave

na vječni život.“ Oni na tome putu prema vječnosti nisu sami, što na kraju svoje enciklike o vrijednosti i nepovredivosti ljudskoga života potvrđuje sveti papa Ivan Pavao II. kada nas poziva da dok s pouzdanjem putujemo prema »novom nebu i novoj zemlji« (Otk 21,1) kao narod hodočasnika, kao narod života i za život, upravimo pogled prema Mariji koja nam je »znak pouzdane nade i utjehe«.

Crkva nam pred oči stavlja i svetoga Josipa, najizvršnijeg uzora očeva, kao i druge uzore poput svetih suprugova Ljudevita i Zelije, roditelja svete Male Terezije, koji su svojim životima posvjedočili kako biti vjerodostojni hodočasnici nade i promicatelji kulture života.

Ohrabreni njihovim primjerom s pouzdanjem u Božju providnost o Danu života odlučimo se s vrela Evandjelja života danomice crpsti neugasivu nadu i pravu radost. Služeći u ljubavi bližnjima i Bogu, naviještajmo i svjedočimo današnjem svijetu i čovječanstvu Evandjelje i Nadu života, koje izviru iz poruke i srca Isusova života.

U Požezi, 26. siječnja 2025.

mons. Ivo Martinović, požeški biskup
predsjednik Vijeća HBK-a za život i obitelj

„Župnikov dnevnik u stripu“
Antonio Mario Ćirko

PRIKAZANJE GOSPODINOVO

Ova svetkovina nosi u tradiciji tri različita imena, koja u stanovito vrijeme ističu različite naglaske:

U aktualnom Rimskom misalu zove se: "Svetkovina Prikazanja Gospodnjega": kako židovski zakon to propisuje, roditelji donose svoga prvorođenca u Hram da ga posvete Gospodinu. I što se tamo događa, upućuje na jedinstveno značenje toga djeteta.

Bitno pouzdanije je mnogima od nas staro i narodno ime svetkovine: "Svijećnica". Tu je u prvom planu Majka Božja, čija je važna uloga u događaju spasenja već naglašena po anđelovoj poruci a danas je po proricanju starca Šimuna još jednom podcrтана. Nakon toga to ime cilja na liturgijsku tradiciju, na današnji dan palile su se i blagoslivljale svijeće. Time nam Šimunovo vjerničko priznanje postaje vlastito: to Dijete – Isus Krist – svjetlost je na prosvjetljenje narodâ!

Treće ime potječe iz istočno crkvene, pravoslavne tradicije: tamo se jednostavno zove: "Svetkovina susreta".

Susresti Boga: to je čežnja ljudi svih vremena, a također i danas. Susresti Boga – i u njemu otkriti smisao vlastitoga života. Susresti Boga – i po njemu iskusiti životnu orijentaciju. Susresti Boga – i kod njega naći sigurnost.

Fra Jozo Župić

IZ KATOLIČKOG KALENDARA

PONEDJELJAK, 3. veljače

Blaž; Vlaho; Oskar; Tripun

UTORAK, 4. veljače

Veronika Jeruz; Andrija Corsini

SRIJEDA, 5. veljače

Agata; Dobrila; Modest; Jagoda

ČETVRTAK, 6. veljače

Pavao Miki i dr; Doroteja; Dora

PETAK, 7. veljače

Pio IX. papa; Rikard; Držislav

SUBOTA, 8. veljače

Jeronim; Jozefina; Mladen

NEDJELJA, 9. veljače

5. nkg; Skolastika; Apolonija

www.franjevci-zemun.com

tel. 011 / 2198134

RASPORED EUHARISTIJSKIH SLAVLJA

Nedjeljom u 9 i u 18 sati. **Utorkom, četvrtkom i petkom** u 17 sati.

Ponedjeljkom, srijedom i subotom nema svete mise.